

Sygn. akt: III U 753/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2013 r. w O.

sprawy z odwołania K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 05.09.2012r. znak (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. K. (1) prawo do emerytury od dnia 01.08.2012r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 753/12

UZASADNIENIE

K. K. (1) wniósł odwołanie od decyzji (...) w P. z dnia 05.09.2012r., którą to decyzją ZUS odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach wskazując, że nie udowodnił on wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że K. K. (1) nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach nie został zaliczony okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. od 01.09.1975r. do 28.02.1994r. i od 20.06.1994r.

do 30.04.1997r., ponieważ w świadectwie pracy wskazano różne stanowiska pracy: elektromonter, szef-moner ds. elektrycznych, gł. specjal.-kierownik grupy elektr. oraz wystąpiły dwa różne charaktery prac.

W toku postępowania odwołujący ostatecznie domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach w/w okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. oraz w Zespole Elektrowni (...) w O. od 25.08.1970r. do 31.03.1975r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13.08.2012r. K. K. (1) złożył w ZUS wniosek o emeryturę. Do wniosku odwołujący się dołączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez Przedsiębiorstwo Państwowe (...) w G., w którym stwierdzono, że w okresie od 01.09.1975r. do 28.02.1994r. i od 20.06.1994r. do 30.04.1997r. odwołujący się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektrycznych i ciepłych na stanowisku elektromontera, szef-moner ds. elektrycznych, gł. specjal.-kierownika grupy elektr., tj. prace wymienione w Wykazie A Dział II poz. 1 pkt 6 i Wykazie a Dział XIV poz. 24 stanowiącym załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie ustalenia w resorcie górnictwa i energetyki stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.09.2012r. ZUS odmówił K. K. (1) prawa do emerytury uznając, że legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 25 lat i 11 miesięcy, ale nie ma wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył w/w okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. wskazując, iż w świadectwie pracy wskazano różne stanowiska pracy oraz wystąpiły dwa różne charaktery prac.

Zdaniem Sądu odwołanie K. K. (1) od decyzji ZUS z 05.09.2012r. jest zasadne.

Ponieważ odwołujący urodził się w dniu (...), podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z akt ZUS wynika, że K. K. (1) osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy i nie jest członkiem OFE.

Przedmiotem sporu było natomiast ustalenie, czy posiada on wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. od 01.09.1975r. do 28.02.1994r. i od 20.06.1994r. do 30.04.1997r. W toku postępowania

oświadczył nadto, że domaga się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zespole Elektrowni (...) w O. od 25.08.1970r. do 31.03.1975r.

W celu oceny, czy czynności wykonywane przez K. K. (1) w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. mogą być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach, Sąd przesłuchał odwołującego a następnie dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu bhp, J. D..

K. K. (1) zeznał, że (...) zajmuje się koordynowaniem prac budowlanych kotłowni, maszynowni, turbin, generatorów, które służą do produkcji energii elektrycznej i ciepłej. Jego prace dotyczą nowopowstających oraz rozbudowujących się elektrowni i elektrociepłowni oraz ich modernizacji. Inne firmy stawiały budynki i instalacje, a (...) zajmował się utrzymaniem placu budowy i eksploatacją zamontowanych wewnętrznych sieci elektroenergetycznych i ciepłych. Odwołujący precyzując wykonywane przez siebie czynności zeznał, że jego czynności jako elektromontera polegały na sprawdzeniu stanu urządzeń elektrycznych, tj. rozdzielni niskiego i wysokiego napięcia, silników, generatorów energii elektrycznych, produkujących energię elektryczną oraz transformatorów, które przetwarzały energię elektryczną. Silniki i generatory energii elektrycznej znajdowały się w kotłowni, elektrofiltrach, maszynowni, bagrowniach, tj. pompowni do popiołu na składowisko. Napędzany przez turbiny zespół generatora wytwarzał energię elektryczną, którą przekazywał do transformatorów obniżających lub podwyższających napięcie. Z transformatorów obniżających napięcie, prąd przechodził do silników małej mocy, aparatury i do regulatorów. Z zeznań odwołującego wynika, że jako elektromonter zajmował się też remontami rozdzielni, włączaniem do ruchu w/w urządzeń i nadzorowaniem ich pracy, spisywał parametry techniczne w czasie ich pracy, sprawdzał też stan instalacji dużych generatorów, chłodnicy olejów, transformatorów i rozdzielników.

K. K. (1) zeznał również, że pracował także na stanowisku specjalisty ds. rozruchu urządzeń elektrycznych oraz specjalisty technicznego, na obu stanowiskach miał te same obowiązki z tym, że stanowisko specjalisty ds. technicznych dawało nadto uprawnienia do rozmów z inwestorem. Dodał, iż na stanowisku specjalisty ds. rozruchu i specjalisty technicznego robił to samo, co na stanowisku elektromontera, z tym że musiał uzgodnić z inspektorem nadzoru inwestorskiego, czy może wejść na obiekt i wykonywać pracę. Jego czynności na tych stanowiskach dotyczyły obiektów położonych w różnych miejscach w Polsce - elektrowni, elektrociepłowni budowanych i modernizowanych. Kierownik rozruchu powierzał mu również obowiązki rozruchu kotła, turbiny, elektrofiltra i nadzorował wówczas prace brygad montażowych i rozruchowych, brygady montażowe montowały silniki, generatory, rozdzielnie, kable.

K. K. (2) przyznał nadto, iż zajmował także stanowiska kierownika robót elektrycznych i kierownika sekcji. Na tych stanowiskach przyjmował od firm wykonawczych oświadczenia o zakończeniu robót montażowych i nadzorował brygady rozruchowe zatrudniane przez (...). Brygady rozruchowe, po przejęciu przez E. zamontowanych urządzeń, miały doprowadzić do rozpoczęcia pracy przez te urządzenia.

Odwołujący zeznał również, że w 1982 i 1983r. wyjeżdżał do pracy do Turcji, gdzie pracował jako elektromonter na budowie elektrowni (...). Elektrownia była tam budowana od podstaw a on tam pracował przy montażu i eksploatacji urządzeń: kotła i turbiny i przy ich rozruchu. Nadto w Iranie pracował przy odbudowie elektrowni (...) i wówczas zajmował się demontażem urządzeń, naprawą, montażem i rozruchem. Z jego zeznań wynika, że w okresie pracy za granicą nie miał udzielanego urlopu bezpłatnego, gdyż wyjeżdżał do pracy za granicą na podstawie umowy o pracę zawartej z (...).

Sąd dał wiarę w/w zeznaniom odwołującego, gdyż są one zgodne z danymi zawartymi w jego aktach osobowych.

Z akt tych wynika, że K. K. (1) został zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. od 01.09.1975r. na stanowisku elektromontera i na tym stanowisku pracował do 25.04.1979r. Z dniem 26.04.1979r. powierzono mu stanowisko specjalisty technicznego-kierownika sekcji, z dniem 01.09. (...). stanowisko kierownika robót elektrycznych, z dniem 1.11.1979r. kierownika sekcji obiektów pozablokowych, z dniem 01.08.1980r. ponownie stanowisko kierownika robót elektrycznych a z dniem 01.10.1980r. ponownie stanowisko kierownika sekcji. W okresie od 24.08.1982r. do 26.06.1983r. odwołujący pracował w Turcji na stanowisku montera elektrycznego a po powrocie do Polski od 30.07.1983r. do 21.08.1983r. na stanowisku elektromontera, w okresie od 22.08.1983r. do 25.03.1990r.

jako brygadzysta elektromonterów, w okresie od 26.03.1990r. do 25.05.1991r. jako szef elektryków, od 26.05.1991r. do 02.12.1991r. jako szef monterów ds. elektrycznych. Następnie odwołujący pracował na budowie w Iranie: od 03.12.1991r. do 20.03.1992r. jako elektromonter zmianowy, od 21.03.1992r. do 20.03.1993r. jako elektromonter brygadzysta, od 21.03.1993r. do 28.02.1994r. jako starszy mistrz ruchu elektrycznego. Następnie w okresie od 01.03.1994r. do 19.06.1994r. korzystał z urlopu bezpłatnego, a w okresie od 20.06.1994r. do 30.09.1994r. pracował jako szef monterów rozruchu ds. elektrycznych i w okresie od 01.10.1994r. do 30.04.1997r. jako główny specjalista-kierownik grupy.

Ponieważ K. K. (1) wywodził w toku postępowania, że taką samą pracę jak on wykonywał S. N. i ma on przyznaną emeryturę, Sąd zwrócił się do (...) Oddział w T. o nadesłanie akt emerytalnych S. N.. Po ich nadesłaniu Sąd dopuścił dowód z tych akt w zakresie świadectw pracy, zarządził sporządzenie ich kserokopii i załączenie do akt niniejszej sprawy. Ze świadectw pracy S. N. (k. 83-84a.s.) wynika, iż w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. był on zatrudniony w okresie od 01.03.1974r. do 28.02.1997r. na stanowisku elektromontera rozruchu, elektromontera urządzeń elektrycznych i stacyjnych, szefa monterów elektrycznych i głównego specjalisty-kierownika grupy elektrycznej. W świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano zaś, iż w całym w/w okresie pracował on w szczególnych warunkach wykonując pracę elektromontera, wskazaną w Wykazie A, dział II, poz. 1 pkt 9 załącznika do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. Z akt emerytalnych S. N. wynika, iż ZUS uwzględnił w/w świadectwo w szczególnych warunkach i przyznał mu prawo do emerytury.

Odwołujący wywodził, że w Sądzie Okręgowym w Tarnowie była prowadzona sprawa dotycząca emerytury S. N.. Z nadesłanych z tego Sądu akt sprawy IVU 2427/04 wynika jednak, iż odwołanie S. N. dotyczyło wysokości przyznanej mu już przez ZUS emerytury, bowiem domagał się w tym postępowaniu zaliczenia dodatkowych kwot wynagrodzenia, sprawa ta nie ma więc istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia odwołania K. K. (1).

Po ustaleniu rodzaju czynności wykonywanych przez odwołującego, Sąd na wniosek ZUS dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu bhp, J. D., celem wskazania, czy praca odwołującego w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. była pracą w szczególnych warunkach.

W opinii z dnia 22.02.2013r. J. D. wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach można odwołującemu w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. zaliczyć jedynie okresy pracy: od 01.09.1975r. do 25.04.1979r. na stanowisku elektromontera, od 24.08.1982r. do 26.06.1983r. w Turcji na stanowisku montera elektrycznego, od 30.07.1983r. do 21.08.1983r. na stanowisku elektromontera, od 22.08.1983r. do 25.03.1990r. na stanowisku brygadzysty elektromonterów, od 03.12.1991r. do 20.03.1992r. na budowie w Iranie na stanowisku elektromontera zmianowego, od 21.03.1992r. do 20.03.1993r. na stanowisku brygadzysty elektromonterów oraz od 21.03.1993r. do 28.02.1994r. na stanowisku starszego mistrza, tj. łącznie 13 lat 2 miesiące i 18 dni (k. 58a.s.). Wprawdzie biegły na str. 20 opinii precyzując okresy błędnie wskazał jeden z nich jako okres od 03.12.1991r. do 30.03.1992r., lecz w istocie chodzi o okres od 03.12.1991r. do 20.03.1992r., który właśnie stanowi 3 miesiące i 17 dni. Nadto biegły na str. 9 opinii wskazał, że w okresie pracy w Iranie od 21.03.1992r. do 01.03.1994r. odwołujący pracował jako starszy mistrz, lecz na stronie 20 prawidłowo już wskazał, iż od 21.03.1992r. do 20.03.1993r. w Iranie odwołujący pracował jako brygadzysta elektromonterów, bowiem z jego akt osobowych wynika, że jako starszy mistrz rozpoczął pracę dopiero od 21.03.1994r. Z akt osobowych odwołującego wynika też, że w dniu 01.03.1994r. nie pracował już w Iranie.

Sąd podziela stanowisko biegłego co do tego, iż w/w praca K. K. (1) na stanowisku elektromontera i starszego mistrza była pracą w szczególnych warunkach. Biegły opinię w tej kwestii oparł na danych wynikających z zeznań odwołującego oraz dokumentacji z jego akt osobowych. Odwołujący na rozprawie w dniu 14.11.2012r. szczegółowo opisał, na czym polegały jego obowiązki na w/w stanowiskach w zakładzie (...) oraz na budowach eksportowych w Iranie i Turcji a z tych zeznań wynika, że były to czynności przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektrycznych albo przy nadzorze osób wykonujących takie czynności.

Wskazać też trzeba, że na stanowisku elektromontera był również zatrudniony S. N., któremu ZUS przyznał emeryturę w szczególnych warunkach.

Biegły J. D. w opinii do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył natomiast pozostałych okresów pracy odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) podnosząc, że praca na stanowiskach specjalista techniczny - kierownik sekcji, kierownik robót elektrycznych, kierownik Sekcji, szef elektryków i szef monterów nie jest wymieniona w wykazie stanowisk pracy w warunkach szczególnych, zarówno w Rozporządzeniu RM z dnia 01.02.1983r., jak i w przepisach resortowych. Odwołujący i ZUS nie zgłaszali zastrzeżeń do opinii w tej części, dlatego Sąd podzielił w/w stanowisko biegłego.

Organ rentowy do opinii biegłego ustosunkował się w piśmie z dnia 19.03.2013r. (k. 70-71a.s.). W piśmie tym nie kwestionował zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach wskazywanych przez biegłego okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...). Podnosił natomiast, że biegły sporządzając opinię wykroczył poza zakres tezy dowodowej, określonej przez Sąd, gdyż wypowiedział się także co do pracy K. K. (1) w innych zakładach.

Odnosząc się do tego zarzutu wskazać należy, iż rzeczywiście biegły sporządzając opinię wykroczył poza zakres tezy dowodowej, bowiem wypowiedział się także co do pracy odwołującego w innych zakładach, tj. w Zakładach (...) od 26.08.1971r. do 31.03.1975r. i w Przedsiębiorstwie Państwowym Rafineria (...) w okresie od 05.04.1975r. do 16.08.1975r. na stanowisku elektromontera.

Sąd nie mógł jednak pominąć w/w stwierdzeń biegłego, gdyż wpływają one na ocenę uprawnień odwołującego do emerytury.

Zdaniem biegłego pracę w Zakładach (...) (Zespole Elektrowni (...)) od 26.08.1971r. do 31.03.1975r. na stanowiskach: elektromonter dyżurny, elektromonter siłowni i dyżurny elektromonter zabezpieczeń należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach.

K. K. (1) po otrzymaniu opinii biegłego, na rozprawie w dniu 09.04.2013r. wniósł o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zespole Elektrowni (...) w O. od 25.08.1970r. do 31.03.1975r. Przesłuchiwany na okoliczność tego zatrudnienia zeznał, iż jako elektromonter dyżurny przygotowywał do pracy urządzenia elektroenergetyczne, żeby operator mógł podać napięcie – włączyć urządzenie do pracy. Jego czynności dotyczyły urządzeń wytwórczych energii elektrycznej, tzn. generatorów energii elektrycznej, akumulatorów, transformatorów związanych z generatorem i sieci elektroenergetycznej wewnętrznej i zewnętrznej obsługującej elektrownię. Te wszystkie czynności zmierzały do wytworzenia energii elektrycznej na potrzeby własne, innych odbiorców i wysłania tej energii. Jako elektromonter siłowni robił to samo co elektromonter dyżurny. Jako dyżurny elektromonter zabezpieczeń zabezpieczał zaś prawidłową pracę silosów, pomp zbiornikowych, elektrofiltrów, zbiorników popiołu na kotle.

W ocenie Sądu do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć w/w okres zatrudnienia w Zespole Elektrowni (...) od 26.08.1971r. do 31.03.1975r. Podkreślić przy tym trzeba, że na rozprawie w dniu 09.04.2013r. Sąd zwrócił się do Zespołu Elektrowni (...) z prośbą o nadesłanie akt osobowych odwołującego oraz o wskazanie, czy odwołujący pracował w szczególnych warunkach, a jeśli tak to Sąd zobowiązał zakład do wystawienia świadectwa pracy w szczególnych warunkach lub podania przyczyn, z powodu których takie świadectwo nie może być wystawione.

W odpowiedzi (...) S.A. (następca prawny Zespołu Elektrowni (...)) nadesłał świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym wskazał, iż K. K. (1) w okresie od 26.08.1971r. do 31.03.1975r. pracował w tym zakładzie w szczególnych warunkach na stanowiskach elektromontera dyżurnego, elektrenergetyka siłowni i dyżurnego elektromontera zabezpieczeń i sterowania, tj. na stanowiskach wymienionych odpowiednio w Wykazie A Dział II poz. 1 pkt 9 i Wykazu A Dział II poz. 1 pkt 4, stanowiącym załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie ustalenia w resorcie górnictwa i energetyki stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Powyższe świadectwo pracy zostało przesłane do organu rentowego, który uwzględnił wskazany tam okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy (pismo ZUS z dnia 08.05.2013r. k. 94a.s.).

W świetle całokształtu w/w materiału dowodowego zdaniem Sądu należy uznać, że K. K. (1) wykazał wymagany okres pracy w szczególnych warunkach.

Z treści wykazu A Działu II Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych są pracami w szczególnych warunkach w rozumieniu tego Rozporządzenia.

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. na stanowisku elektromontera odwołujący pracował w okresach: od 01.09.1975r. do 25.04.1979r., od 24.08.1982r. do 26.06.1983r., od 30.07.1983r. do 21.08.1983r., od 22.08.1983r. do 25.03.1990r., od 03.12.1991r. do 20.03.1992r. i od 21.03.1992r. do 20.03.1993r. Wykonywał więc pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A Dział II Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stanowisko elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych jest też zaliczone do pracy w szczególnych warunkach w Wykazie A Dział II poz. 1 pkt 9, stanowiącym załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie ustalenia w resorcie górnictwa i energetyki stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

W okresie od 21.03.1993r. do 28.02.1994r. na stanowisku starszego mistrza odwołujący nadzorował natomiast osoby wykonujące prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, a więc wykonywał pracę zaliczoną do szczególnych warunkach w Wykazie A Dział XIV poz. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Tego typu czynności zostały zaliczone do pracy w szczególnych także w Wykazie A Dział XIV poz. 24, stanowiącym załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie ustalenia w resorcie górnictwa i energetyki stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G. wyniesie 13 lat 2 miesiące i 18 dni. Po dodaniu okresu pracy w szczególnych warunkach w Zespole Elektrowni (...) od 26.08.1971r. do 31.03.1975r. (3 lata i 8 miesięcy) łączny okres pracy w szczególnych warunkach wyniesie 16 lat 10 miesięcy i 18 dni. Pozostałe przesłanki określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie były sporne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że K. K. (1) przysługuje prawo do emerytury od 01.08.2012r., tj. miesiąca złożenia wniosku i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc dokonał stosownej zmiany zaskarżonej decyzji z 05.09.2012r.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu organ rentowy miał prawo nie uwzględnić świadectwa pracy w szczególnych warunkach,

gdyż wskazywało ono różne stanowiska pracy. Wobec zakwestionowania tego świadectwa Sąd musiał zbadać, na czym polegały obowiązki odwołującego w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w G., w tym zapoznać się z jego aktami osobowymi i przesłuchać świadków oraz skorzystać z opinii biegłego z zakresu bhp. Dopiero przeprowadzenie postępowania przed Sądem i uzyskanie nowych dowodów pozwoliło na zaliczenie części spornego okresu do pracy w szczególnych warunkach. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.